

[H. Larsen (Bjerre).]

alene fordi en bro lagt mellem disse to store bysamfund i sig selv syntes naturlig, men også fordi broen lagt netop her ville betyde rigets hensyntagen til den øgruppe, som i geografisk henseende ligger isoleret i forhold til det øvrige land.

Allerede i god tid har bornholmske myndigheder henledt opmærksomheden på øens livsvigtige interesser i den nye Øresundsbroens placering. Således har Bornholms amtsråd i en skrivelse til den nedsatte kommission om Øresundsbroen af 28. maj 1960 fremført sine tungtvejende synspunkter for broens anbringelse så sydligt over Øresund, som de teknisk sagkyndige måtte finde forsvarligt.

En henvendelse fra Bornholms Arbejdsgiverforening af 20. maj 1960 fremhævede ligeledes det bornholmske erhvervslivs åbenbare interesse i broen og dens rette anbringelse.

Det udløste derfor både glæde og stor tilfredshed, da den daværende statsminister, det ærede medlem hr. Viggo Kampmann, ved møder på Bornholm i juni måned 1960 i henhold til udførlige gengivelser i øens dagblade, Bornholmeren og Bornholms Tidende, fastslog, at det på det tidspunkt var hans opfattelse, at en bro over Øresund måtte lægges mellem København og Malmø, også af hensyn til Bornholm; og han mente, at det også var regeringens opfattelse.

Alt åndede således fred og idyl, og på Bornholm glædede vi os til den dag, da kommissionen ville foreslå de kompetente myndigheder at anlægge den nye bro mellem København og Malmø, med Saltholm inddraget som flyvningens metropol. Men ak, Adam var ej længe i paradiset, som skrevet står, og Bornholm er også brat blevet revet ud af sin frydefulde tilstand på grund af de nu fremkomne meddelelser om Øresundsbroens anbringelse ved Øresunds nordlige udløb, hvilken placering vil give vor ø omtrent samme transporttid til København, som vi har i dag med den gældende søværts linje.

For yderligere at understrege de livsvigtige interesser, som Bornholm har i denne sag, er der fra Bornholms amtsråd fremsendt ny skrivelse til det organ, som står lige foran at skulle afgive betænkning om broens placering, og nu anråber jeg den

højtærede minister for offentlige arbejder gennem mit rejste spørgsmål for om muligt at bevæge ham til at lægge sit lod i vægtskålen til gunst for vore synspunkter.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Når det ærede medlem hr. H. Larsen (Bjerre) spørger, om jeg kan bekræfte eller afkræfte de fremkomne forlydender i dagspressen om, at en kommende bro over Øresund vil blive placeret mellem Helsingør og Helsingborg, må jeg svare, at jeg ikke ser mig i stand til hverken at bekræfte eller afkræfte sådanne forlydender. Sagen er den, at der er nedsat en svensk-dansk kommission, som har til opgave at undersøge, hvorvidt og i bekræftende fald hvornår og hvor en fast forbindelse over Øresund bør etableres. Denne kommission har endnu ikke afgivet betænkning, og før dette sker, er jeg ikke i stand til at sige noget om, hvilket resultat kommissionen måtte komme til. Men uanset hvilket resultat man kommer til i kommissionen vedrørende placeringen af en eventuel bro over Øresund, bliver det et spørgsmål, som skal endeligt afgøres af de to landes regeringer og lovgivende forsamlinger. Så vidt mig bekendt har dette spørgsmål aldrig været drøftet hverken i den svenske eller i den danske regering, idet man helt naturligt afventer kommissionens betænkning, før man tager denne sag op til en nærmere drøftelse.

Jeg går ud fra som givet, at bornholmske interesser i en eventuel broens placering vil indgå i de overvejelser, som til sin tid vil finde sted i regering og folketing.

H. Larsen (Bjerre): Jeg vil gerne takke den højtærede minister for det velvillige svar og også for det udtryk for hensyn, det indebar. Nu var det jo sådan, at den mand, der skød sin kat i stedet for at hænge den, viste også hensyn, men den døde alligevel.

Jeg vil gerne minde om, at der på Bornholm lever meget stærke følelser i anledning af den omsorg, som det øvrige land viste øen efter de ulykkelige begivenheder i 1945. De har lige siden styrket den naturlige opfattelse, at Bornholm aldrig nogen sinde ville blive bragt i en situation, hvor øen stod uden støtte fra dem, som til enhver tid af et frit folkestyre har fået betroet